

Savas kampas

Telšių „Krantas“ vidurinės mokyklos laikraštis

2009–2010 m. m.

vasaris Nr. 2

Kaina 1 Lt

Žiemos išdaigos

Sveikučiai visi, kurie nepasidavė speigams ir šašančiomis ausytėmis bei varvančiomis nosytėmis žingsniuoja į mokyklą! Žiemužė mums nepašykštėjo gausaus sniego ir besižnaibančio šaltuko.

Mes gyvename puikioje klimato juostoje, tad turime puikią galimybę pasidžiaugti visais metų laikais. Taigi nepraziopsokite! Noriu pridurti, kad nebijotumėte nors trumpam pabūti mažais vaikais ir pasivažinėti rogutėmis ar įkritę į pusnį padaryti sniego angelą.

Baltoji žiemužė dovanoja mums puikų gamtovaizdį. Mes turime nuostabią gamtos dovaną – Masčio ežerą, Zakso kalną. Pasivaikščioję kelias minutes pakrante, palypėję ant Zakso kalno, pasijusite kaip pasakoje...

Jeigu jau pasiryžote nutrūktgalviškai padūkti, visų pirma turite apsišarvuoti labai šiltais drabužiais ir išgerti karštos imbierinės arbatos. Siūlau trumpą ir nesudėtingą receptą: 1 arbatinį šaukštelį imbiero sumaišykite su 1 arbatiniu šaukšteliu medaus, šį mišinį reiktų vartoti 2 – 3 kartus per dieną. Tada joks gripas, bacilos ir visokie žiemą tykantys pavojai jums bus nebaisūs.

Tikiuosi, smagiai ir sveikai praleisite šią žiemą. Pasigalynėkim su šaltuku, pasimėgaukim žiemos malonumais.

Elvyra Tepelytė, 10a kl.

Paminėta Laisvės gynėjų diena

Sausio 13-osios rytą mokyklos koridoriuose išjungus šviesą dešimtakai ant palangių uždegė žvakutes. Klasėse per pirmąją pamoką buvo kalbama apie svarbius Lietuvai įvykius.

Taip mūsų mokykla istorijos mokytojo A. Gintauto iniciatyva dalyvavo pilietinėje akcijoje „Atmintis gyva, nes liudija“. Akcijos tikslai: suteikti prasmę Laisvės gynėjų dienos minėjimui mokyklos ir miesto bendruomenėse;

prisiminti ir pagerbti žuvusiuosius ir nukentėjusius per kruviniuosius sausio įvykius 1991 m.; puoselėti jaunimo istorinę atmintį bei patriotiškumą.

„Savo kampo“ informacija

Amžinas noras – aukštyn

Žmogui būdinga svajoti, laukti rytojaus, tikėti, kad jis bus kitoks – geresnis negu šiandieną. Žaviuosi mokinių mintimis, skaidriomis, lengvomis, tarsi kylančiomis į dangų, padedančiomis patikėti, kad šiame vartotojiškame pasaulyje ne viskas keičiama, ne viskas parduodama ir ne viskas perkama. Dar yra viltis, yra tikėjimas, yra daug jaunatviško entuziazmo.

Šios mokinių mintys tegu būna linkėjimas dvyliktokams artėjančio 100-tadienio proga.

D. Saplinskienė, lietuvių kalbos mokytoja

* Sėdžiu dabar prie blankios šviesos, o pasukusi galvą matau, kaip lauke sūkuriuoja baltos snaigės. Jos tyliai ir ramiai krenta žemyn... Tai man suteikia ramybės ir noro neatitraukti akių nuo to vaizdo. Tokiomis akimirkomis dažnai pasineriu į apmąstymus. Pradedu svajoti, o mintys liejasi taip lengvai ir ramiai, visai kaip tos snaigės...

Kažkodėl dažniausiai mano minčių kelionė nusidriekia į tolimą ateitį. Nemėgstu galvoti apie tai, kas jau buvo, apie klaidas, kurių kiekvienas žmogus padaro daug... Visada mėgstu svajoti apie šviesią savo ateitį ir viską įsivaizduoti su menkiausiomis smulkmenomis. Širdy pasidaro taip lengva ir gera, bet tuo pačiu ir sunku, gal net ir skaudu, kad mano svajonės gali neišsipildyti...

Kartais pagalvoju, ar neužsibrėžiu sau per didelius tikslus. Ar įmanoma viską įgyvendinti, ką esu taip kruopščiai apmąsčiusi? Manau, kad galbūt tai įmanoma ir tereikia didelio noro, kuris pastūmėtų imtis veiksmų...

Gal aš per daug keliauju savo mintimis... Bet jaučiu, kaip mano sieloje tada pasidaro ramu ir norisi, jog tas jausmas niekada neišnyktų, o tas užsidegimas siekti ir kopti aukštyn niekada neužgestų...

Inga Tupikaitė, 11a kl.

* Kai yra gerai, norisi dar geriau. Žmogus jau toks sutvėrimas – jam niekad nieko negana. Gyvenimas pateikia daug pavyzdžių ir įrodymų, jeigu kas nors norėtų paneigti šią tiesą. Svarbiausia tai, kad žmogus ir pasiekęs aukštumas kopia aukštyn, pamiršęs žymiai svarbesnius dalykus – šeimą, artimus žmones. O atsipeikėja, deja, tik pradėjęs abu šiuos dalykus, kada ką nors pakeisti jau būna per vėlu. Gailėjimasis nieko nebepakeis, atsukti laiko atgal dar niekam nepavyko. Tad tenka susitaikyti su tuo, kas vyko, vyksta ir nesustabdomai vyks toliau.

Kodėl žmonės negali surasti aukso vidurio? Kodėl jie vis nori kilti, nepaisydami visų galimų pasekmių?

Vis kartojasi istorija apie Dedalą ir Ikarą...

Akvilė Jodkauskaitė, 11a kl.

* Nuo pat seniausių laikų žmogus svajoja kilti aukštyn į debesis, žvaigždes. Ir ką gi visi tie žmogeliai tikėjosi ten rasti? Negi naiviai galvojo ten, už debesų, netoli nuolat žybsinčios mažos žvaigždės, rasti vartus ir senyvą žmogų, vardu Petras, kuris turi raktą nuo tų vartų? Gal ir taip, aš nežinau, nors kai tamsią naktį, tokią kaip bus šioji, aš žvelgiu į dangų, man tokių minčių nekyla. Man gera čia, kur aš dabar esu, tačiau geriau pagalvoju, būtų visai įdomu pakilti virš debesų, nors trumpam. Gal man vis dėlto pasisektų surasti tuos vartus, o jeigu ir ne, bent jau išvysčiau viską, kas man brangu iš viršaus. Vis dėlto būtų smagu pakilti į tą svaiginantį aukštį.

Vilmantas Rekašius, 11a kl.

Teisių ir pareigų šaly

Pažįstu teisių šalį
 Ir aš po ją keliauju.
 Žinių ir mokslo lobių
 Ieškoti nepaliauju.
 Šioje šaly dainuoju,
 Piešiu ir dar skaičiuoju.
 Ir pasakų heroje
 Save išvaizduoju.
 Turiu dar teisę didžią -
 Aš asmenybe būti!
 Sveikai man augti, bręsti,
 Tai medicinai spręsti.
 O kad gražiai aš augčiau,
 Turiu dar teisę mielą -
 Tai su tėvais gyventi
 Man malonu kas dieną.
 Bet apsauga vaikystėj
 Išties man reikalinga.
 Nenoriu būt parduota
 Ar kitaip išnaudota!
 Skelbiu aš mintų drąsiai:
 Turiu dar teisę vieną -
 Naudotis visom teisėm
 Galiu kiekvieną dieną!

Dar pareigų šalyje
 Man tenka pabuvoti,
 Daug nuostatų ir normų
 Aš privalau žinoti.
 Turiu aš gerbti mamą,
 Turiu aš gerbti tėtį.
 Ir jei bėda ištinka,
 Jiems privalau padėti.
 Gerbiu pedagogus,
 Istorijos vertybes,
 Gerbiu kultūrą, gamtą,
 Tausoju nuosavybes.
 Aš Lietuvai - Tėvynei -
 Stengiuosi būt naudinga,
 Bet pareigas ir teises
 Vykdyti sudėtinga!

Dovilė Lučinskaitė, 5c kl.

Nepamirškite tų, kuriems esame reikalingi

Dar visai neseniai, prieš Kalėdas, dailės būrelio vaikai žygiavome į senelių namus. Ėjome ne vieni, o kartu su dailės mokytoja J. Beliauskienė, socialine darbuotoja S. Končienė ir istorijos mokytoja L. Avyžiene. Tai buvo tartum gerumo akcija vienišiams seneliams. Jiems padovanojome pačių darytas atvirutes, dainavome, ant langų kabinome angeliukus. Po apsilankymo pasitaisydavo senelių nuotaika. Jie mums dėkojo, vaišino saldainiais.

Per šventes nepamirškite tų, kuriems mūsų paramos taip reikia.

Dovilė Lučinskaitė, 5c kl.

Kad kelias į mokyklą būtų saugus

Sausio 26 d. Telšių „Krantas“ vidurinėje mokykloje vyko pradinė klasių „Šviesoforo“ varžybos. Jose dalyvavo 9 komandos. Varžybų tikslas yra mažinti eismo įvykių, kuriuose nukenčia mažamečiai vaikai, skaičių, mokyti pradinė klasių mokinius saugiai elgtis gatvėse ir keliuose, padėti jiems ugdyti savisaugos jausmą ir atsakomybę už savo veiksmus, nuo kurių dažnai priklauso ne vieno žmogaus likimas.

Pradinukų žinias išsiaiškinti padėjo Telšių rajono Policijos komisariato Viešosios tvarkos sk. Prevencijos poskyrio Nepilnamečių specialistai bei pradinė klasių mokytojos. Nors visos komandos pasirodė gerai, bet susumavus rezultatus paaiškėjo, kad geriausiai saugaus eismo taisykles išmano ir I vietos nugalėtojai tapo 2b klasės „Žaliosios švieselės“ komanda (mokytoja V. Gabalytė), II vietos nugalėtojai - 2c klasės „Amsio draugų“ komanda (mokytoja R. Mejerienė) ir III vietos - 4 klasės „Tvarkos sergėtojų“ komanda (mokytoja A. Simanavičienė). Geriausiais balais buvo įvertinti šie mokiniai: Kotryna Vilkaitė (2c), Gabija Bogvilaitė (2b), Kotryna Igarytė (2b), Gabija Šarkauskaitė (2b), Akvilė Juciūtė (3b) ir Karolis Baranauskis (4 kl.).

Varžybų pabaigoje į svečius atvyko „Amsis“, kuris suteikė daug teigiamų emocijų vaikams. Jis apdovanojo geriausias žinias parodžiusius mokinius. Taip pat komandoms ir jas ruošusioms mokytojoms įteikė Padėkos raštus bei atminimo dovanėles, o nugalėtojų komandos gavo dar ir kompaktines plokšteles „Policijos bičiulio Amsio patarimai“.

Svarbiausia, norisi tikėtis, kad varžybose dalyvavę mokinukai nepamirš kartu su mokytojomis išmoktų saugaus elgesio kelyje taisyklių ir bus drausmingi bei pavyzdingi eismo dalyviai.

Saugaus eismo būrelio vadovė Vilija Gabalytė

Mokykla duris atvėrė būsimiems penktokams

Sausio 21 d. „Krantas“ vidurinėje mokykloje buvo organizuota atvirų durų diena. Renginyje be šeimininkų „Krantas“ vidurinės mokyklos ketvirtokų, dalyvavo „Džiugo“ vidurinės mokyklos, Rainių, „Žemaituko“ ir „Saulėtekio“ mokyklų - darželių mokiniai - būsimieji penktokai. Jie susirinko susipažinti su būsimąja mokykla, mokytojais ir draugais. Su mokyklos istorija, gausiu mokytojų kolektyvu svečius supažindino direktoriaus pavaduotoja Daiva Saplinskienė. Be to, papasakojo apie mokykloje veikiančius būrelius, tradicinius renginius, trumpai apibūdino mokymosi sąlygas, sudaromas penktų klasių mokiniams padedant jiems adaptuotis naujoje aplinkoje.

Jaunieji mokiniai įdėmiai stebėjo vieni kitus, atidžiai klausėsi, džiaugėsi erdvia mokyklos sporto sale, sakė, kad labiausiai laukia galimybės patekti į kompiuterių klasę.

Kad svečiams būtų smagiau, trumpą muzikinę programą jiems dovanojo mokyklos saviveiklininkai: liaudies šokių, šiuolaikinio šokio šokėjai, devintokė Roberta ir mokinių tarybos nariai.

Roberta Vitkevičiūtė, 9b kl.

autorė, žinoma, S. Nėris. Nuskambėjus paskutiniam dainos akordui dvyliktokai pažėrė minčių lietu apie Salomėją Nėrį ir jos kūrybą. Vėliau meninio skaitymo įgūdžius demonstravo Agnė Lėverytė (5b kl.), Mantvydė Juškaitė (5b kl.), Dovilė Lučinskaitė (5c kl.), Ema Žilakauskaitė (5c kl.), Gabija Baliutavičiūtė (5c kl.), Arnas Lakačauskas (7a kl.), Deimantė Gudjonytė (9b kl.).

Popietę užbaigė lietuvių kalbos mokytoja Genutė Juškienė, kuri padėjo skaitovams už raiškų žodį ir įteikė padėkos raštus.

Gintarė Čioladytė, 12b kl.

Mokytoja vėl tapo studente

Mokosi ne tik mokiniai, mokytojai taip pat nori gilinti savo žinias ar pradeda domėtis naujais dalykais. Pradinių klasių mokytoja Adelija Budginienė nusprendė savo jėgas išbandyti anglų kalbos kursuose. Apie tai su mokytoja ir kalbėjomės.

– Kas paskatino vėl mokytis anglų kalbos?

– Pradėjau mokytis dėl savęs. Norėjau suprasti ir laisvai šnekėti angliškai. Mokslas buvo įdomus, noriai lankiau paskaitas. Vėliau nusprendžiau, kad šios kalbos galėčiau mokytis ir savo vaikus. Šie kursai man buvo tarsi naujas nuotykis, iššūkis.

– Kaip jautėtės vėl sugrįžusi į studentavimo laikus?

– Man patiko vėl tapti studente. Buvo įdomu pajusti jaudulį, baimę prieš egzaminus. Dabar supratau, kaip atsargiai reikia vertinti mokinius ir kiek daug jiems reiškia pažymys. Manau, kad visiems mokytojams reikėtų pabūti studentų kailyje.

– Kaip sekėsi mokytis?

– Mokytis buvo įdomu, bet kartu ir sunku. Buvo momentų, kai galvodavau, ką aš čia darau ir kam man šito reikia. Kartais net kartu su dukra tekdavo mokytis. Nepaisydama visų negandų, džiaugiuosi, kad mokiausi anglų kalbos.

– Kaip žadate toliau gilinti savo žinias?

– Norėčiau išvažiuoti į Angliją. Jaučiuosi lyg pusiaukelėje, dar noriu daug sužinoti. Manau, kad mokytis reikia visą gyvenimą.

*Kalbėjosi Ieva Bartkutė ir Eglė Eitkevičiūtė,
10a kl.*

Dešimtokai „šturmuoja“ miesto darbo įstaigas

Taip greitai bėga dienos, ir mokslo metų pabaiga tuoj atskubės. Kur eiti, kuriuo keliu pasukti dešimtokams? Tik dabar mums iškilo šie klausimai. Vis dažniau praveriamos mokyklos PIT-o durys. Kas padėtų apsispręsti: paskaitos, projektai, klasės valandėlės, išvykos, testai? Pasirinkom projektinę veiklą ir išvykas į įstaigas. Norim iš arčiau susipažinti, kokių profesijų žmonės čia dirba, kokia veikla jie užsiima.

Pirmoji išvyka į Jaunimo darbo centrą, įsikūrusį Telšių darbo biržoje. Maloniai pabendravome su šio centro direktore Vitalija, testo pagalba nusistatėme, koks mūsų temperamento tipas, susipažinome su

darbo biržos patalpomis, darbuotojais, šios įstaigos teikiamomis paslaugomis.

Smagiausia buvo keliauti į Telšių Jaunimo centrą, kuriam vadovauja mūsų mokyklos buvusi mokytoja Saulena. Tikrai nemanėm, kad patirsim tiek emocijų, kad norėsim vėl ir vėl grįžti į šį centrą. Maloni aplinka, šaunūs direktorės Saulenos pagalbininkai Gedas, Vytas, Andželika, įdomūs žaidimai neleido mums nuobodžiauti. Čia mes žaidėme stalo futbolą, biliardą, oro ritulį, išmėginome savo reakciją ir loginį mąstymą stalo žaidimuose „Halli-galli“, „Jungle speed“, „Big bam“ ir kt. Mūsų bendraklasis Tomas pristatė savo klubo veiklą. Neprailgo mums šios išvykos, todėl kviečiame ir kitų klasių mokinius kartu su auklėtojais apsilankyti šiuose centruose.

Na, o kaip mums seksis visa projektinė veikla, informuosime kitose žinutėse. Lankytės mokyklos svetainėje, skaitykite mokyklos laikraštį.

Profesijos patarėja mokytoja S. Rekašienė

Pažinkime tėvų profesijas

Taip vadinosi projektas, kurį lapkričio ir gruodžio mėnesiais vykdė devintokai. Per šį laikotarpį mokiniai domėjosi tėvų profesijomis, rinko informaciją, lankėsi mokyklos PIT-e, darė profesijų aprašus.

Gruodžio 17-os dienos popietę visi devintokai rinkosi į baigiamąjį projektinės veiklos renginį mokyklos aktų salėje, kuri laikinai buvo tapusi „Darbo rinkos centru“. Prie salės durų mokinius pasitiko centro darbuotojos, kurios skirstė devintokus į grupes pagal profesijas. Taip „tapę“ teisininkais, masažuotojais, gydytojais, dainininkais, baletu artistais ir fotografais jie pradėjo savo darbinę veiklą. Kiekviena komanda turėjo pristatyti savo profesiją. O čia devintokams tikrai nestigo minčių. Jie ir „nusikaltėlių teisė“, ir „operavo“, ir visai nebloggerai padainavo bei masažą atliko.

Smagiausia buvo paruošta namų užduotis. 9a klasė pristatė puikų „Namų šeimininkės“ vaizdelį. Jie mano, kad ši profesija gali tapti populiariausia ateities profesija Lietuvoje. Na, o 9b klasė pakvietė visus į televizijos Šou laidą. Čia pamatėme ne tik laidos vedėjų darbą, bet ir susipažinome su apsaugos darbuotojo veikla. Gražiai nuskambėjo jų daina apie tai, kad gera turėti darbą.

Po linksmųjų užduočių visos komandos palinko prie kryžiažodžių, kuriuose buvo paslėpti žodžiai su profesijomis. Čia ne visiems greitai sekėsi atlikti užduotį. Bene daugiausia vargo turėjo klasių auklėtojos.

Kiekvienas renginys turi pradžią ir pabaigą. Taigi, dar kartą pasidžiaugę savo dviejų mėnesių projektine veikla, gavę padėkos raštus, palinkėję vieni kitiems gražių šv. Kalėdų atsisveikinome iki kitų metų.

Profesijos patarėja mokytoja S. Rekašienė

Aštuntokai baigė profesijų pažinimo projektinę veiklą

Du mėnesius truko aštuntų klasių projektinė veikla „Pažinkime profesijas“. Mokiniai lankėsi PIT-e, sprendė kryžiažodžius, atliko įvairius savęs pažinimo, asmenybės tipo nustatymo testus, žiūrėjo filmus apie įvairias profesijas, ieškojo medžiagos apie profesijas internetiniuose puslapiuose. Sausio pabaigoje aštuntokai rinkosi į baigiamąjį projektinės veiklos pamoką. Čia jie pristatė savo pasirinktą profesiją. Vieni pateikė spausdintą variantą, kiti – skaidres. Labai gražius darbus pristatė 8c klasės mokinių Juliaus, Eglės ir Simonos bei Kotrynos, Gabijaus ir Eligijaus grupės.

Profesijos patarėja mokytoja S. Rekašienė

Konkursai, olimpiados

Sausio 8 d. „Germanto“ vidurinėje mokykloje vyko rajono matematikos olimpiada. Kaip ir kasmet, „proto varžybose“ dalyvavo nemažas būrys vaikų iš „Krantos“ vidurinės mokyklos. Džiaugiamės, kad tarp nugalėtojų yra mūsų mokyklos mokiniai. Tai Povilas Gedminas, 7a kl., – II vieta (mokytoja L. Stulpinienė); Paulius Buivydas, 8a kl., – I vieta (mokytoja V. Martinėnienė); Petras Gedminas, 8c kl., – III vieta (mokytoja J. Vainorienė); Edvardas Žutautas, 10a kl., – II vieta (mokytoja D. Kungienė).

Lapkričio mėnesį vidurinių mokyklų moksleiviai galėjo išbandyti savo jėgas respublikiniame informacinių technologijų konkurse „Bebras“. Tradiciniame konkurse šiemet panoro dalyvauti 20 mūsų mokyklos moksleivių. Geriausių rezultatų pasiekė Elvinas Monstavičius, 9b kl. (14 vieta); Julius Daraškevičius, 7a kl. (20 vieta); Paulius Buivydas, 8a kl. (31 vieta); Dovydas Sabaliauskas, 8c kl. (43 vieta); Paulius Rekašius, 9b kl. (37 vieta). Deja, dėl sunkmečio nuvykti į apdovanojimo ceremoniją į Kauną negalėjome. Sveikiname visus dalyvius ir linkime drąsos bei sėkmės kitąmet!

„Savo kampo“ informacija

Netikėtumai muziejuje

Išaušo lauktoji gruodžio 5 diena. Visi skubėjome mokyklos link. Štai ir mokytojos, apsuptos būrelio mokinių. Autobuso laukėme neilgai. Visi sulipome į jį. Buvo linksma, autobusas skendo juoke. Visi buvome tokie laimingi. Nė nepastebėjome, kaip greit atvažiavome į Kelmę.

Atvažiavus į Kelmės kraštotyros muziejų, mus pasitiko malonios išvaizdos vyriškis. Visi ėjome rūsio link. Įėję nelabai supratome, ką veiksime. Prasadėjo programa. Buvo labai įdomu. Mes būrėme, taip išsiaiškindami, ar toli nuvažiavome nuo namų, ar ateinantys metai bus geri. Ėjome paragauti tokio maisto, kokį valgydavo mūsų protėviai.

O štai koks netikėtumas! Pro duris išžengė Kalėdų Senelis. Su juo žaidėme žaidimus ir net gavome dovanų. Susiskirstę į grupes po dešimt, pasivažinėjome vežimu aplink muziejų. Grįžę į muziejų, visi mąstėm, ką dar įdomaus mums parodys. Ši staigmena nukėlė mus į Amerikos indėnų laikus. Ėjome į indėnų palapinę. Mums papasakojo, ką indėnai valgydavo, ką darydavo jų šamanai, kaip kovodavo ir daug kitų negirdėtų dalykų. Taip pat nuvykome prie vandens malūno, kuris savo gaminama elektros energija aprūpina visus gyventojus.

Parvažiuojant autobusas vėl skendo juoke. Visi aptarinėjome ekskursiją. Taigi, grįžome pilni įspūdžių.

Dovilė Lučinskaitė, 5c kl.